

Bilag 20.

Til Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet.

Naar jeg skal udtale mig om det af det høie Ministerium i Skrivelse af 19de ds. til Direktionen for Ranum Seminarium fremsatte Forslag til en ny Ordning af Skolelærerexamen og af de kongelige Skolelærerseminariers Forhold, da har jeg meget let derved, efter som jeg maa give det mit Bifald i alle dets Enkeltheder.

Det har været mig en stor Tilfredsstillelse og Glæde at gjøre Bekjendtskab med Ministeriets i nævnte Skrivelse fremsatte Tanker, angaaende denne for Skolelærerstandens Uddannelse og de fgl. Skolelærerseminariers Virksomhed saa vigtige Sag. Da jeg i Begyndelsen af indeværende Aar havde Leilighed til at udtale mig derom, stod en noget lignende Ordning for mig som det Ønskelige, men jeg fordristede mig ikke til at haabe, at det høie Ministerium vilde støtte Seminarierne i saa stor en Udstrækning. Navnlig turde jeg ikke komme frem med Udtalelse om fri Undervisning for alle Elever og større Understøttelse til trængende Elever end den, der nu ydes, Noget som jeg imidlertid maa tillægge en stor Betydning og anse for en meget gavnlig Foranstaltning.

Som jeg udtalte det i min Betænkning af 15de Januar angaaende Examenkommissionens Forslag af 29de November f. A., saa gjentager jeg det her: Der trænges til en Forbedring af Skolelærernes Uddannelse, og dertil sigtende Foranstaltninger maa indtrængende anbefales, baade fordi den nuværende Ordning er noget forældet og har adskillige Mangler, og fordi den Bestemmelse, der indeholdes i Anordn. 30te August 1881, Post 10 truer med at forkvalte den i en ikke ringe Grad. Det kunde vel synes, som om Examenkommissionens Forslag, at gjøre alm. Forberedelsesexamen til Betingelsen for Indtrædelsen paa Seminarierne, og der indrette et toaarigt Kursus med særlig praktisk Uddannelse for vordende Lærere, maatte anbefale sig ved sin Simpelhed, men en saadan Ordning vilde vanskelig give tilfredsstillende Udvikling i Sag som Religion, Sang og Musik samt Gymnastik, og kunde let, hvad der vilde være værre, bringe hele Lærerdannelsen over i private Hænder. Derfor tillod jeg mig at udtale Ønsket om, at der ved de fgl. Seminarier sattes et toaarigt Realkursus i Forbindelse med det toaarige Seminariekursus, for at man under Forberedelsen til Optagelsen i Seminarieafdelingen kunde have Elevernes tilkommende Bestemmelse for Die. Ved den af Ministeriet paatænkte Ordning vil dette formaal endnu bedre kunne naas.

Angaaende de enkelte Træk i Ministeriets Ordning maa jeg anse det for overflødigt at udtale mig, da jeg ikke har Noget at sige til eller trække fra, men føler mig overbevist om, at naar denne Ordning kunde gjenneføres i alle sine Enkeltheder, vilde derved være bevirket et saa betydeligt Fremskridt i Lærerdannelsen og Seminariernes Stilling, at Enhver, der omfatter disse med Deltagelse og Kjærlighed, maatte glæde sig inderlig derved. Kun denne ene Bemærkning tillader jeg mig at fremsætte: Med den nye Ordning maatte Forordningen til den, der optages, at hait skal have deltaget 1 Aar i praktisk Skolegjerning, bortfalde, at ikke Udgangen til Seminarierne skal besværliggjøres for meget. Eller dette, vil det fireaarige Kursus formentlig ikke føles som en saa overordentlig stor Forøgelse af det nuværende Krav,